

CAN COLL, educació, documentació i informació

El Centre d'Educació Ambiental Can Coll va néixer amb l'objectiu de mostrar i fer apreciar els valors naturals del Parc de Collserola. Actualment, és visitat per més de 20.000 persones cada any.

Entre setmana, acull majoritàriament escolars d'educació infantil, primària i secundària que fan activitats d'una jornada. Hi ha més de 20 propostes diferenciades per nivells d'edat i temàtiques. A més, es fan programes personalitzats a grups d'alumnes d'universitats, escoles d'estudis superiors, d'adults o d'educació especial.

El Centre de Documentació i Recursos Educatius del Parc, ubicat al segon pis de la masia, també és obert entre setmana. Atén mestres, professors, estudiants, i qualsevol persona que vulgui obtenir informació del Parc o que necessiti suport per preparar-hi activitats. S'hi pot veure una exposició i audiovisuals del Parc, visitar la masia i la granja, passejar pels itineraris senyalitzats i a la tardor i a l'hivern, observar aus hivernants a la Feixa dels Ocells.

Els diumenges Can Coll funciona com a punt d'informació i acollida dels visitants. Hi trobareu un punt de venda de publicacions del Parc i podreu fer les següents activitats:

Visitar la masia que mostra la manera de viure de la pagesia dels segles XVIII i XIX.

Veure l'exposició "L'home i el medi a Collserola" i els audiovisuals del Parc.

Fer els itineraris senyalitzats dels voltants.

Visitar la granja.

Observar aus hivernants a la Feixa dels Ocells de novembre a febrer.

Un grup de voluntaris del parc us poden fer de guies en les diverses activitats.

centre d'educació ambiental
CAN COLL
Benvinguts a

Can Coll és una gran masia, ja documentada l'any 1495, que conserva encara tota l'originalitat del món rural vallesà. La casa, juntament amb les seves dependències i el seu entorn (vinya, horts, camps, granja i bosc), és un equipament gestionat pel Consorci del Parc de Collserola. Situada al terme de Cerdanyola del Vallès, actualment és el Centre d'Educació Ambiental del Parc i és seu del Centre de Documentació i Recursos Educatius.

Entre setmana, s'hi desenvolupen activitats educatives concertades. Els diumenges al matí és un punt d'informació i acollida dels visitants del Parc.

Can Coll

Centre d'Educació Ambiental

Activitats educatives concertades entre setmana.
Obert al públic diumenges de 9.30 a 15 h excepte juliol, agost, Nadal, Sant Esteve, Cap d'any i Reis.

Cra. de Cerdanyola a Horta, km 2
Tel: 93 692 03 96 / Fax: 93 580 76 54
E-mail: cancoll@parccollserola.net

Centre de Documentació i Recursos Educatius

Consultes, assessorament i préstec de material i recursos.
Cal concertar hora per telèfon de 10 a 14 h.

Tel: 93 692 29 16 / Fax: 93 580 76 54
E-mail: cdre@parccollserola.net

Adreça postal: Apartat de correus 121
08290 Cerdanyola del Vallès

Accés en transport públic:
RENFE (estació Cerdanyola) i autobús urbà Can Coll Canaletes.

Accés rodar:
Ctra. de Cerdanyola a Horta, km 2

www.parccollserola.net

CAN COLL, més de 500 anys d'història

Al llarg del temps la masia s'ha anat transformant i creixent.

La planta baixa conserva substancialment l'estructura de les masies de finals del segle XVII i XVIII, on el sistema de vida rural era el més destacable. A la primera planta s'hi aprecia l'aspecte més senyorial que va anar adquirint a mitjans del segle XIX i principis del XX.

Abans de començar la visita recordeu que la masia de Can Coll no és un museu en sentit estricte. Hi trobareu elements de les activitats educatives que s'hi fan entre setmana. El mobiliari actual és fruit de préstecs i donacions de particulars i institucions.

Apunts històrics

1495

La masia rep el nom de Can Coll, abans es deia Mas Portell.

1495-1867

Va passar de pares a fills de cognom Coll que viuen a la propietat. Francisco de Asís Coll va ser l'últim propietari amb aquest cognom.

Va fer construir la capella actual i posar les reixes de tancament de la plaça. Va tenir 4 filles.

1867-1927

Mor Francisco de Asís Coll. L'hereu és el seu nét Jaume González i Coll, que ja no viurà a la casa. Josep Pujol i Armenteras, és l'últim descendent dels Coll que hereta la casa. La hipoteca per pagar uns deutes i la perd.

1928-36

Teresa Boix i Vila compra la finca que és gestionada per Joan Serra Sian. Aquest hi viu amb la seva esposa, Mre Teresa Espasa Rius, i acaba comprant-la i escrivint-la l'any 1935. El Senyor Serra fa moltes millores tant a l'interior com a l'exterior de la masia, destacant l'habitació de dormir amb cambra de bany, la terrassa amb les torres decoratives i les obres inacabades d'un futur hotel al costat de la masoveria a l'edifici del davant. El juliol de 1936, quan comença la guerra civil, mor assassinat.

1936-39

Durant la guerra es va constituir la Col·lectivitat de Camperols de Cerdanyola - Ripollet que funcionava en règim d'autogestió i la finca de Can Coll va ser destinada a l'explotació forestal.

1940-1987

En acabar la guerra la família Serra Espasa recupera la finca. Un dels fills s'hi queda a viure amb els seus descendents durant uns anys. Fins als anys 60, Can Coll és una finca agrícola, vinícola, ramadera i forestal, a més de disposar de fusteria. Als anys 70, s'hi munta un circuit de lloguer de motos de trial. La masia s'utilitza com a lloc d'estiueig, així com per la celebració d'esdeveniments familiars. Uns masovers viuen a l'edifici del davant.

1987

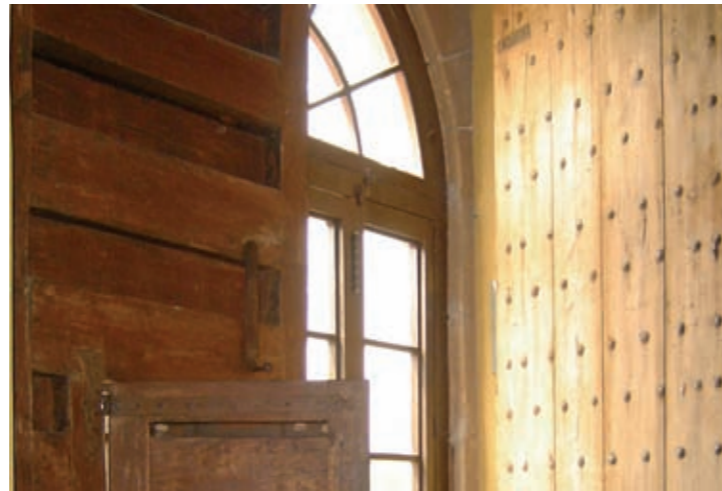
La Corporació Metropolitana de Barcelona adquireix la finca.

1988

Es rehabilita una part de la construcció del davant i s'inaugura el Centre d'Educació Ambiental Can Coll a l'octubre. Comencen les obres de restauració de la masia.

1988

S'inaugura la remodelació de la masia.

El portal

Les dovelles i unes senzilles escales enriqueixen l'entrada principal de la casa. El portal s'obria totalment per entrar els cabassos i sacs dels cereals batuts a l'era, les eines i embalums diversos. La portella només s'utilitzava per entrar i sortir les persones.

La cuina

Era el centre de la vida rural, l'espai de treball i de descans. El foc cremava dia i nit. Els clemàstecs sostenien el perol sempre fumejant. El pa es coïa al forn. La pica rebia l'aigua de la cisterna.

La fresquera

Excavada a la licorella, servia per mantenir una temperatura constant, entre 13 i 14 graus, tant a l'estiu com a l'hivern. S'hi guardava aigua, vi i algunes viandes cuinades.

El celler

La vinya proporcionava tant de raïm que les bótes del celler guardaven fins a 20.000 litres de vi, quantitat suficient per subministrar-ne a una població de 500 habitants al llarg d'un any.

Actualment el vi del celler també prové de la vinya de Can Coll. Les varietats conreades són el cabernet, el merlot i l'ull de llebre.

El magatzem de gra

Els camps de Can Coll havien ocupat fins a 6 hectàrees, i això feia que els compartiments del magatzem s'omplissin de grans de blat, blat de moro i altres cereals. Al temps de batuda, l'era i el graner tenien un tragi constant.

La sala de lluir

Un gran finestral amb festejadors il·lumina l'estança més noble de la casa. Es troba a la primera planta, sobre l'entrada principal. Era un lloc destinat a grans celebracions.

La cambra de l'amo

L'habitació que presideix el senyor Coll, amb magnífiques motlures de fusta, és un espai confortable i bellament ornamentat que disposa de cambra de bany. En realitat, però, el senyor Coll no hi va dormir mai perquè l'estança va ser restaurada ja en el segle XX pel propietari Joan Serra.

La sala nova

A mitjans del segle XX, a més de ser un gran distribuïdor, era també la sala d'estar i el menjador. S'hi organitzaven ballades amb convidats dels masos veïns.

Des de la sala nova s'accedeix a una gran terrassa amb vistes al Vallès i bona part de la serralada Prelitoral.

La capella

És una de les construccions que mesura l'importància de les masies. A Cerdanyola, només 3 masies en tenien.

Es va edificar en vida de Francesc d'Asís Coll, l'any 1844. S'hi pot accedir pel porxo exterior o bé des de dins a través del cor.

Els entorns

Si ens fixem en els entorns, ens adonem de la gran quantitat de recursos naturals que disposaven els propietaris de Can Coll. L'aigua era aprofitada al màxim: la bassa, els pous, l'aigua que queia a la teulada, a l'era i a l'esplanada s'emmagatzemava a les cisternes situades al dessota l'era. Encara es poden observar les canalitzacions, el safareig i les bocanes de les cisternes.

Els horts, la granja, el bosc, la vinya i els arbres fruiters fan palès que la masia de Can Coll gairebé fos autosuficient.